

Noget, man ikke fuldkommen kan forhindre; men, kan man i det Hele taget lette Arbeidet ved et fuldstændigt Kort, saaledes som jeg troer, at enhver Kjøbstadcommune bør være i Besiddelse af, over Byen og hver Eiendom i samme, da vilde de Ulemper for en stor Deel falde bort, som en heel Deel ser i dette Lovudkast medføre. — Jeg veed jo nok, at dette kun bliver et Ønske fra min Side, der ikke kan have Krav paa at værdisges synderlig Opmærksomhed, da Regjeringen har fremlagt dette Forslag, som er prøvet af kyndige Folk, men jeg troer dog, at, hvis jeg havde Kjenndskab til disse kyndige Mænd og Leilighed til at tale med dem, vilde ogsaa de komme til at erkjende Rigtigheden, Nytten og Nødvendigheden af at have et bestemt Grundrids over, hvorledes Alt for Fremtiden skal indrettes. Derved vilde Alt, hvad der er tilfattet i sanitair og Sikkerheds-Henseende, være vundet, og det vilde strax være slaaet fast, saaledes at Ingen, der kjøbte en Eiendom, siden kunde komme og sige: Det eller det vidste vi ikke, vi troede ikke, at man kunde indskrænke vor Byggefrihed paa den eller den Maade; thi saa kunde Enhver see sig for isorveien, og alle de mange indviklede Spørgsmaal og Ophævelser, som nu ere saa hyppige, vilde da aldeles forsvinde. Jeg har blot uiljadt mig at nævne dette, da det jo kunde være, at det vilde give Anledning til Discussion, og at der var Andre, som med deres Indsigt kunde videre udvikle denne Tanke, som jeg for mange Aar siden har grundfæstet hos mig selv, og skrive en Lov i al Kortheit, men med bestemte Udtryk, saaledes at Den, der byggede, hverken behøvede at spørge den ene eller den anden Autoritet, da saa Alt, hvad der angik Stedernes Belliggenhed osv., var eengang for alle bestemt i Loven, og Alt, hvad der vedkom deres Indretning og Bygningsmaade, var foreskrevet ved særskilte Bestemmelser.

Drejer: Det er blot med Hensyn til Minoritetens Endringsforslag til § 5, at jeg skal tillade mig en Bemærkning. Dersom Loven var eller kunde være saaledes indrettet, at der ikke behøvedes nogen Dispensation, — og jeg beklager overmaade meget, at det ikke er saaledes, at de Dispensationer, der saavel her i

denne Lov som paa mange andre Steder ere befundne nødvendige, ganske kunne undværes — saa skulde jeg være villig til at gaae ind paa Minoritetens Endringsforslag. Men, da det dog maa erkjendes, at det er det Hensigtsmæssigste og Dnsfeligste, at den Undtagelse, som Minoritetens Forslag tilfigter, kun benyttes saa sparsomt og sjældent som muligt, og kun hvor der er ganske særdeles talende Grunde derfor, og da i saa Tilfælde de Vedkommende i Genhold til Forslagets § 70 ville kunne erholde den paagældende Lempelse, skøner jeg ikke, at det er nødvendigt at optage Undtagelsen i § 5; men man bør hellere lade den være ude derfra. Jeg stemmer altsaa imod Minoritetens Forslag.

Ordføreren: Dersom den næstforrige ærede Taler havde været tilstede ved Sagens første Behandling, vilde han have vidst, at det er den almindelige Følelse hos dem, der have udtalt sig i Thinget, og jeg tør vel altsaa sige, at det er Thingets Mening, og navnlig ogsaa den, som jeg meget bestemt har udtalt, at der med Hensyn til Byggefriheden ikke bør gjøres en eneste Indskrænkning, som ikke er begrundet ved det almene Vel. Han vilde tillige vide, at der allerede dengang udtalte sig en stærk Anerkjendelse af, at Regjeringen, ved at udarbejde dette Lovudkast, ingenlunde har seet bort fra dette Hensyn, og at dette under de forskellige Omredactioner, det har gennemgaaet, førend det er blevet forelagt dette Thing, i saa Henseende allerede har modtaget meget væsentlige Forbedringer. Og dersom den ærede Landskingsmand havde gjort sig bekendt med Udvalgets Betænkning, vilde han have seet, at dette ogsaa er den Tanke, der har ledet sammes Arbejde, idet man der har foreslaaet, at et meget betydeligt Antal af særlige Bestemmelser skulde gaae ud, som vel i og for sig ere aldeles rigtige, men dog ikke kunde ansees for ligefrem magtpaaliggende. Jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at forsaavidt den ærede Taler særligt har sigtet til det lange Ophold, der vil foranlediges derved, at enhver Beslutning af Bygningscommissionsen først skal indsendes til Amtets Approbation, da maa det atter være undgaaet